

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1971-1972.

14 JUNI 1972

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 25 van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967, ten einde het verrichten van arbeid in loondienst toe te staan aan weduwen die een overlevingspensioen genieten.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Een weduwe die kinderen ten laste heeft, ondervindt ernstige financiële moeilijkheden. Daarom zou in artikel 25 van het koninklijk besluit n° 50 de bepaling moeten worden opgenomen volgens welke het overlevingspensioen altijd wordt toegekend, behalve indien de weduwe ziekengeld of een werkloosheidsuitkering ontvangt ingevolge een Belgische wet inzake sociale zekerheid.

Zo zou de bepaling vervallen, die de toegestane maandelijkse arbeidsduur willekeurig tot 90 uren beperkt, hetgeen vaak tot gevolg heeft dat de weduwe geen behoorlijk werk kan vinden, dat met haar beroepsbekwaamheid overeenstemt.

Voor een liberalisering van de arbeidsduur voor de weduwen pleit ook nog het feit dat de inkomsten van de vrouw aanzienlijk verminderen juist wanneer zij alleen komt te staan voor de opvoeding van haar kinderen, ook al trekt zij daar wezenuitkeringen voor. Het op 60 % van het gemiddelde loon van de werknemer geraamde overlevingspensioen, vermeerderd met het verschil tussen de gewone kinderbijslag en de wezenuitkeringen, stemt immers op verre na niet overeen met het loon dat de vader zou hebben verdiend en dat trouwens met de anciënniteit omhoog zou zijn gegaan, als hij nog had geleefd.

Deze nieuwe maatregel ten gunste van de weduwen zou bijdragen tot het verbeteren van de levensstandaard van die vaderloze gezinnen, wat de mogelijkheid zou bieden om, via een gemakkelijker consumptie, meer liquide middelen opnieuw in de economische kringloop te brengen. Bovendien zou die maatregel nieuwe inkomsten opleveren uit belastingen en bijdragen voor de sociale zekerheid.

Nog een laatste bezwaar moet worden overwonnen : wij moeten een ander standpunt innemen dan wij gewend waren

Chambre des Représentants

SESSION 1971-1972.

14 JUIN 1972

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 25 de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 afin de permettre aux veuves qui bénéficient d'une pension de survie, d'effectuer un travail salarié.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les veuves ayant des enfants à charge connaissent de graves problèmes financiers. C'est la raison pour laquelle il y a lieu de prendre des mesures en vue de modifier l'article 25 de l'arrêté royal n° 50 en y introduisant la disposition selon laquelle la pension de survie est toujours accordée, sauf si la veuve bénéficie d'indemnités de maladie ou de chômage en application d'une législation de sécurité sociale belge.

La limitation arbitraire à 90 heures de travail autorisé par mois qui empêche très souvent la veuve de trouver un travail digne et en rapport avec ses capacités, n'existerait plus.

La libéralisation du temps de travail pour les veuves s'explique aussi par le fait qu'au moment où la femme se trouve seule pour assurer l'éducation des enfants, bénéficiaires sans doute d'allocations familiales d'orphelin, elle voit néanmoins ses revenus fortement diminués. En effet, la pension de survie estimée à 60 % du salaire moyen du travailleur augmenté de la différence entre les allocations ordinaires et celles d'orphelins est loin de représenter le salaire qui aurait été gagné par le père, salaire qui, si ce dernier avait vécu, se serait amélioré avec l'ancienneté.

Cette nouvelle disposition en faveur des veuves contribuerait à élever le niveau de vie de ces foyers sans père, ce qui permettrait, par une consommation plus aisée, à remettre dans le circuit économique des liquidités supplémentaires. En outre, elle entraînerait un apport de cotisations nouvelles en matière fiscale et dans le domaine de la sécurité sociale.

Une dernière objection doit être vaincue : il est nécessaire de changer nos mentalités habituées au travail réglementé

in verband met de reglementering die geldt voor de arbeid van weduwen en gepensioneerden, met uitzondering van de arbeid van weduwen en gepensioneerden van de overheidsdiensten, en nieuwe maatregelen overwegen die stroken met de huidige sociologische en demografische situatie.

Die verschillende overwegingen rechtvaardigen de indiening van het onderhavige wetsvoorstel.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 25 van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers wordt vervangen door wat volgt :

Het rustpensioen gaat eerst in zo de gerechtigde alle andere beroepsarbeid dan met die welke door de Koning is toegestaan, heeft gestaakt en zo hij geen vergoeding geniet wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid bij toepassing van een Belgische of buitenlandse wetgeving inzake sociale zekerheid.

Het wordt geschorst ingeval de gerechtigde een andere arbeid dan die welke door de Koning is toegestaan, hervat.

De Koning bepaalt de perken en de uitoefeningsvoorwaarden van de toegestane beroepsarbeid. De mogelijkheid voor de gerechtigde op een rustpensioen om beroepsarbeid uit te oefenen, wordt afhankelijk gesteld van een voorafgaande verklaring waarvan inhoud en voorwaarden door de Koning worden bepaald. Bij ontstentenis van deze verklaring wordt het pensioen geschorst tijdens de maand waarin de beroepsarbeid door de gerechtigde is uitgeoefend.

Het overlevingspensioen gaat slechts in zo de gerechtigde geen vergoeding geniet wegens ziekte, invaliditeit of onvrijwillige werkloosheid bij toepassing van een Belgische wetgeving inzake sociale zekerheid. »

1 juni 1972.

des veuves et retraités, sauf celui des veuves et retraités de certains services publics, et envisager de nouvelles mesures qui correspondent à la situation sociologique et démographique actuelle.

Ces différentes considérations justifient le dépôt de la présente proposition de loi.

M. PLASMAN.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article 25 de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés est remplacé par ce qui suit :

La pension de retraite ne prend cours que si le bénéficiaire a cessé toute activité professionnelle autre que celle autorisée par le Roi et s'il ne jouit pas d'une indemnité pour cause de maladie, d'invalidité ou de chômage involontaire, par application d'une législation de sécurité sociale belge ou étrangère.

Elle est suspendue au cas où le bénéficiaire reprend une activité autre que celle autorisée par le Roi.

Le Roi détermine les limites et les conditions d'exercice de l'activité professionnelle autorisée. La faculté pour le bénéficiaire d'une pension de retraite d'exercer une activité professionnelle est subordonnée à une déclaration préalable dont la teneur et les modalités sont déterminées par le Roi. Le défaut de cette déclaration entraîne la suspension de la pension pour le mois au cours duquel le bénéficiaire a exercé l'activité professionnelle.

La pension de survie ne prend cours que si la bénéficiaire ne jouit pas d'une indemnité pour cause de maladie, d'invalidité ou de chômage involontaire, par application d'une législation de sécurité sociale belge. »

1er juin 1972.

M. PLASMAN,
J. MICHEL,
H. PIERRET,
M. VERLACKT-GEVAERT,
A. MAGNEE.